

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Kadaňovou, Ph.D., ve věci

žalobci:

- a) X. X., narozená X., státní příslušnost Ukrajina
 - b) X. X., narozená X., státní příslušnost Ukrajina
 - c) nezl. X. X., narozený X., státní příslušnost Ukrajina
- všichni X.

zastoupeni advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádostí o dočasnou ochranu žalobců pro nepřijatelnost dne 23. 3. 2026

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající ve vrácení žádosti žalobců o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 23. 3. 2026 jako nepřijatelných byl nezákonný.
- II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobců a přikazuje se mu, aby obnovil stav před vrácením žádostí žalobců o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 23. 3. 2026 jako nepřijatelných.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 23.076 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Ireny Strakové, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně a) a její děti, zletilá žalobkyně b) a nezletilí žalobce c), jsou ukrajinskými občany. Dne 23. 3. 2026 požádali v Česku o dočasnou ochranu podle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Lex Ukrajina“). Žádosti žalovaný téhož dne označil jako nepřijatelné, a to z důvodu uvedeného v § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Žalobci totiž dle něj získali dočasnou ochranu nebo jinou mezinárodní ochranu v jiném členském státě Evropské unie (konkrétně na Slovensku), současně bylo učiněno prohlášení dle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina. Žalobci se podanou žalobou domáhají ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Nezákonnost zásahu spatřují ve vrácení svých žádostí o poskytnutí dočasné ochrany ze dne 23. 3. 2026, evidovaných pod č.j. OAM-0383572/DO-2026, č.j. OAM-0383573/DO-2026 a č.j. OAM-038575/DO-2026 (dále jen „žádosti“), jako nepřijatelných. Žalobci zároveň žádají, aby soud přikázal žalovanému obnovit stav před vrácením jejich nepřijatelných žádostí.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalobci uvedli, že byli v minulosti držiteli dočasné ochrany na Slovensku. Dne 15. 8. 2025 přicestovali na území České republiky, kde žijí v nájmu na Praze 5. Současně podali žádosti o poskytnutí dočasné ochrany z důvodu spojení rodiny, neboť nejstarší syn žalobkyně a) (který není účastníkem tohoto řízení, pozn. soudu) zde pobývá v souvislosti se svým studiem, žalobce c) pak byl v Česku od 1. 9. 2025 přijat do základního vzdělávání; žalobkyně b) v Česku studuje intenzivní kurz anglického jazyka a připravuje se na studium na vysoké škole. Žalovaný označil jejich žádosti jako nepřijatelné dle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina. Žalobci následně podali žádosti o udělení dlouhodobých víz za účelem strpění pobytu dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ty jim byly zamítnuty. Dne 10. 2. 2026 byla společností Zahist s.r.o., za žalobkyni b) podána k Městskému soudu v Praze zásahová žaloba, která byla usnesením ze dne 2. 3. 2026, č.j. 45 A 4/2026-10, následně odmítnuta. Dne 23. 3. 2026 se žalobci opakovaně dostavili k podání žádostí o poskytnutí dočasné ochrany, tyto žádosti doplnili žádostmi ze dne 5. 11. 2025 o vzdání se dočasných ochrany na Slovensku a také elektronickými potvrzeními o jejich neplatnosti. Žalovaný jejich žádosti opakovaně posoudil jako nepřijatelné, a to dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Konkrétně měl žalovaný trvat na tom, že dočasná ochrana žalobců jsou na Slovensku stále platné.
3. Žalobci jsou přesvědčeni, že posouzením jejich žádostí jako nepřijatelných došlo k nezákonnému zásahu do jejich práv. Namítají, že se na ně vztahuje čl. 8 odst. 1 směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES¹ (dále jen „směrnice o dočasné ochraně“) a čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382² (dále jen „prováděcí rozhodnutí 2022/382“). Odkázali na závěry rozsudku rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ve věci

¹ Směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

² Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana.

C-753/23, *Krasiliva* a také na bod 78 rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 3. 4. 2025, č.j. 1 Azs 174/2024-42, citovali také z odůvodnění rozsudků městského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2025, č.j. 18 A 38/2025-36 a ze dne 30. 9. 2025, č.j. 15 A 103/2025-32. Současně také dle jejich názoru nelze odhlédnout od skutečnosti, že závazné stanovisko žalovaného ze dne 20. 5. 2022, č.j. MV-93965-1/OAM-2022, dle něhož není možné realizovat nucené vystěhování na Ukrajinu z důvodu skutečného nebezpečí podle § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, pozbylo k 1. 4. 2026 účinnosti.

4. V reakci na žalobní tvrzení zvolil žalovaný aktualizované znění své argumentace, kterou již opakovaně před správními soudy přednesl ve skutkově a právně obdobných věcech (např. ve věci sp. zn. 18 A 172/2025, sp. zn. 6 A 151/2025; totožnou právní argumentaci pak neúspěšně zvolil ve věci sp. zn. 29 A 4/2026, sp. zn. 29 A 3/2026 nebo 29 A 7/2026).
5. Ke skutkovým okolnostem uvedl, že žádosti vyhodnotil jako nepřijatelné podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina, neboť žalobci v minulosti již dočasnou ochranu získali v jiném členském státě EU. Tuto skutečnost žalovaný zjistil nahlédnutím do systému Temporary Protection Platform, v níž žalobci figurují jako držitelé dočasné ochrany na Slovensku. Svědčí o tom znak „tp“ uvedený v rubrice „type of protection“. Jedná se o zkratku anglického „temporary protection“ a používá se tam, kde cizinec získal povolení k pobytu z titulu dočasné ochrany a dosud je jeho držitelem. Nadto žalobci své tvrzení o tom, že se dočasnou ochranu na Slovensku vzdali, žalovanému nepředložili.
6. Dále zdůraznil, že po odeslání oznámení o riziku vyčerpání kapacit dle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina, které Ministerstvo vnitra zaslalo Evropské komisi dne 25. 8. 2025, je povinen důvod nepřijatelnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina uplatňovat vždy, pokud žadatel již dočasnou ochranu v jiném členském státě získal.
7. K námitce rozporu uvedeného ustanovení s unijním právem žalovaný argumentoval zejména bodem 30 rozsudku SDEU ve věci C-753/23, *Krasiliva*, podle něhož mohou členské státy při posuzování žádosti zkoumat, zda dotyčný již nezískal povolení k pobytu z titulu dočasné ochrany v jiném členském státě. V této souvislosti poukázal na nově přijaté Provděcí rozhodnutí Rady (EU) 2025/1460³, jehož nově zakotvené recitály 4) až 6) výslovně uvádějí, že členské státy nemají povinnost vydávat další povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany osobám, které jej již obdržely jinde. Podle žalovaného tyto nové recitály potvrzují, že dohoda členských států o neaplikaci čl. 11 směrnice o dočasné ochraně nikdy nezakládala právo na sekundární pohyb ani povinnost členských států vydat další bytové oprávnění.
8. Žalovaný tak uzavřel, že směrnice o dočasné ochraně nezakotvuje právo osob požívajících dočasnou ochranu na volný přesun mezi členskými státy ani právo na opakované udělení povolení k pobytu. Podle jeho názoru je § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina aplikoval řádně a v souladu s unijním právem. Soudu proto navrhl žalobu zamítnout; současně doporučil zvážit položení předběžné otázky SDEU k výkladu čl. 8 odst. 1 směrnice o dočasné ochraně.

³ Provděcí rozhodnutí Rady (EU) 2025/1460 ze dne 15. července 2025 o prodloužení dočasné ochrany zavedené prováděcím rozhodnutím (EU) 2022/382

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Přípustnost žaloby

9. Městský soud v Praze posoudil, zda je zásah žalovaného nezákonný, vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).
10. Soud konstatuje, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě, je tedy včasná. Žaloba je zároveň přípustná (srov. rozsudek sp. zn. 1 Azs 174/2024).
11. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci řízení s tímto postupem nevyslovili nesouhlas. Jednání soud nepovažoval za potřebné nařídit ani za účelem provádění dokazování.
12. Soudu je dále známo, že ve věcech, o nichž vede řízení o ochraně před nezákonným zásahem, žalovaný zpravidla nevede spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), z něhož by soud mohl zjistit průběh správního řízení a ověřit zákonnost postupu žalovaného (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023, č.j. 10 As 326/2022-88). V nyní posuzované věci je však situace odlišná. Žalovaný soudu poskytl spisy vedené pod sp. zn. OAM-0383572/DO-2026, OAM-0383573/DO-2026 a OAM-038575/DO-2026. Obsahem těchto spisů jsou jednotlivé tiskopisy žádostí včetně printscreenů ze systému Temporary Protection Platform týkající se jednotlivých žalobců, kopie dokladů o potvrzení o zajištění ubytování ze dne 13. 8. 2025 a kopie nájemní smlouvy z téhož dne, kopie cestovního pasu žalobkyně a) platného od března 2025 do března 2035 a její lustrace v cizineckém informačním systému, kopie oddacího listu žalobkyně a) ze dne 17. 9. 2007 v ukrajinském jazyce, kopie cestovního pasu žalobkyně b) platného od června 2025 do června 2035 a její lustrace v cizineckém informačním systému, kopie cestovního pasu žalobce c) platného od května 2025 do května 2035 včetně jeho lustrace v cizineckém informačním systému, dopisy žalovaného v anglickém jazyce ze dne 25. 8. 2025 informující EU o vyčerpání kapacit České republiky a zamítavé rozhodnutí německého správního orgánu ze dne 14. 11. 2025 týkající se povolení k pobytu třetí osoby. Z uvedených listin soud vyšel při svém rozhodování.
13. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud žalobcům poskytnout tehdy, je-li v jejich případě kumulativně splněno celkem pět podmínek. Žalobci musí být přímo (1. podmínka) zkráceni na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a zásah byl zaměřen přímo proti žalobcům nebo v jeho důsledku bylo proti žalobcům přímo zasaženo (5. podmínka). Pokud není byt jen jedna z uvedených pěti podmínek splněna, nelze žalobcům ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2008, č.j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
14. V tomto řízení jsou splněny první, druhá, čtvrtá a pátá podmínka. Žalobci byli přímo (1. podmínka) zkráceni na svých právech (2. podmínka), když jim byly žádosti vráceny jako nepřijatelné. Vrácení žádostí nepředcházelo žádné správní řízení, žádosti nebyly žalovaným věcně posouzeny – nejedná se tedy o rozhodnutí, ale o faktické úkony – zásah (4. podmínka), který byly navíc nepochybně zaměřeny přímo proti žalobcům (5. podmínka). Lze tedy shrnout, že žalobci postupovali správně, když se na soud obrátili prostřednictvím zásahové žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

15. Soudu tak zbývá posoudit, zda byla splněna třetí podmínka – tedy zda žalovaný při vrácení žádostí jako nepřijatelných postupoval v souladu s právními předpisy, či naopak nezákonně. Pro soud je pak stěžejní postavit najisto, zda žalovaný vyhodnotil žádosti žalobců jako nepřijatelné podle § 5 odst. 1 písm. b) a f) Lex Ukrajina v rozporu s (unijním) právem, či nikoli. Soud připomíná, že dle § 5 odst. 1 Lex Ukrajina, ve znění účinném od 3. 9. 2025, je žádost o udělení dočasné ochrany nepřijatelná, jestliže je
- b) je podána cizincem, který není uveden v § 3,
 - c) je podána cizincem, který o dočasnou nebo mezinárodní ochranu požádal v jiném členském státě Evropské unie,
 - d) je podána cizincem, kterému byla udělena dočasná nebo mezinárodní ochrana v jiném členském státě Evropské unie,
 - (...)
 - f) je podána cizincem, který je nebo byl držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě Evropské unie nebo státě uplatňujícím Schengenský hraniční kodex v plném rozsahu, poté, co Ministerstvo vnitra Evropské komisi zaslalo oznámení podle § 3 odst. 3.
16. Označení konkrétního důvodu, které se v praktické rovině ze strany žalovaného děje označením políčka u na žádosti předtištěného důvodu, je pro posouzení zákonnosti zásadní. Žadatel se tak totiž tímto způsobem dozvídá, z jakého důvodu nebylo jeho žádosti vyhověno. Je přitom povinností žalovaného sdělit cizinci (žadateli) důvod, pro který označil jeho žádost jako nepřijatelnou (k tomu srov. § 5 odst. 2 Lex Ukrajina).
17. Ačkoli se soud v souladu s žalobní argumentací v této věci zabývá nepřijatelností žádostí právě podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina, je nutné na tento důvod nepřijatelnosti nahlížet – vzhledem k jeho povaze – v souladu s dosavadní judikaturou vztahující se k důvodům nepřijatelnosti podle písm. c) a d) téhož ustanovení.
18. Je zřejmé, že žalovaný dosud nepřijal závěry ustálené judikatury týkající se nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina. Soud proto i v kontextu tohoto případu připomíná již citovaný rozsudek SDEU ve věci *Krasiliva*, na který NSS navázal tzv. „dubnovou judikaturou“ v rozsudcích ze dne 1. 4. 2025 č.j. 5 Azs 273/2023-27, č. 4683/2025 Sb. NSS, a ze dne 3. 4. 2025 č.j. 1 Azs 336/2024-42, a dalšími svými rozhodnutími. Soud zohlednil i následnou argumentaci žalovaného (např. rozsudky ze dne 23. 4. 2025 č.j. 10 A 6/2025-61, ze dne 30. 4. 2025 č.j. 5 A 36/2025-38, ze dne 31. 7. 2025 č.j. 6 A 58/2025-46 či ze dne 17. 10. 2025 č.j. 6 A 88/2025-55). Soud se s těmito závěry plně ztotožnil a v podrobnostech na ně odkazuje. Soud nepovažuje za účelné je stále znovu v úplnosti opakovat. Nevyhověl ani návrhu žalovaného na položení předběžné otázky, neboť odpovědi potřebné pro posouzení nyní projednávané věci poskytuje judikatura NSS, a soud se s jejími závěry ztotožňuje. Městský soud pak není soudem, který by měl povinnost předběžnou otázku pokládat (rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2007, č.j. 3 As 22/2006-138, č. 1321/2007 Sb. NSS, a na něj navazující judikatura, recentně např. rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2025, č.j. 6 Azs 1/2024-30). Soud pro seznámení se s podrobnějšími úvahami, které ho vedly k nepoložení předběžné otázky, odkazuje na body 14 až 18 nedávno vydaného rozsudku městského soudu v Praze ze dne 17. 4. 2026, č.j. 36 A 9/2026-22.
19. Žalovaný uplatňuje proti závěrům soudů o nepřijatelnosti žádosti podle § 5 odst. 1 písm. c) a d) Lex Ukrajina důvody shodné s těmi, které namítá v tomto řízení. Ačkoliv žalovaný shledal žádosti žalobců za nepřijatelné dle nového důvodu nepřijatelnosti [§ 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina], lze na posouzení této žaloby plně využít východiska již zmíněné „dubnové“

judikatury. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina totiž stejně jako dosavadní § 5 odst. 1 písm. c) a d) vylučuje z věcného přezkumu žádosti cizinců, kteří jsou nebo byli (jako v případě žalobce) držiteli dočasné ochrany v jiném členském státě. Tato původní, byť formulačně upravená podmínka tvoří první ze dvou obsažených v § 5 odst. 1 písm. f); druhou, novou podmínkou je existence oznámení podle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina. Platí přitom, že obě podmínky musí být splněny kumulativně.

20. K první podmínce lze uvést, že úvodní část § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina pouze reformuluje a spojuje podmínky nepřijatelnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. c) a d). Rozhodujícím zůstává, že žádost osoby požívající dočasné ochrany podle prováděcího rozhodnutí 2022/382, na kterou má nárok dle čl. 8 odst. 1 směrnice o dočasné ochraně, nelze odmítnout jako nepřijatelnou jen proto, že tato osoba požádala o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany nebo jí bylo takové povolení v minulosti uděleno v jiném členském státě EU.
21. Na dočasnou ochranu tak má žadatel dosáhnout již na základě toho, že je vysídlenou osobou ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí 2022/382.
22. Zjistí-li žalovaný při podání žádosti oprávněné osoby o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany, že tato osoba je vedena v informačním systému členských států Temporary Protection Platform jako osoba, která měla udělenou dočasnou ochranu (ia) nebo stále disponuje povolením k pobytu za účelem dočasné ochrany (tp) v jiném členském státě EU (jako je tomu v žalobcově případě), je povinen takovou žádost přijmout a vést o ní řádné správní řízení. V rámci řízení je povinen poučit oprávněnou osobu o jejích právech a v návaznosti na její případná tvrzení, důkazní návrhy či jiné procesní kroky ověřit, zda jí povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany bylo jiným členským státem skutečně uděleno a zda dosud, tedy ke dni rozhodování správního orgánu, trvá. Pokud by dočasná ochrana v jiném členském státě trvala, žalovaný musí žadatele poučit o nemožnosti čerpání práv plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně.
23. Jestliže bude žadatel na své žádosti dále trvat s tím, že chce tato práva nově čerpat výlučně v ČR, žalovaný ověří, zda vydáním povolení k pobytu na území ČR dojde dle práva dotčeného hostitelského státu automaticky k zániku předchozího pobytového oprávnění. V případě kladného zjištění žalovaný vydá oprávnění k pobytu. V případě negativního zjištění, resp. pokud se nepodaří relevantní právní úpravu v hostitelském členském státě vůbec zjistit, vyzve žadatele, aby sám v přiměřené lhůtě učinil kroky k ukončení pobytového oprávnění v jiném hostitelském státě. K tomu žalovaný poskytne potřebnou součinnost. Výše uvedené postupy odpovídají tomu, který je obsažen v bodě 78 rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2025, č.j. 1 Azs 174/2024-42.
24. Optikou první podmínky žalobci splňují výše uvedená kritéria pro přiznání dočasné ochrany ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí Rady 2022/382. V opačném případě by jim ji předtím slovenské orgány neudělily (viz znak „tp“ v systému Temporary Protection Platform). Žalovaný nevyvrátil závěry judikatury, dle nichž žalobci mohli opětovně žádat o dočasnou ochranu v ČR (sekundární pohyb). V důsledku toho, že žalobcům vrátil žádosti jako nepřijatelné, vůbec neřešil žalobci tvrzené okolnosti získání či aktivního statusu jejich pobytových oprávnění vyplývajících z dočasné ochrany, které v minulosti získali na Slovensku.
25. S ohledem na výše uvedené tedy soud uzavírá, že žalovaný pochybil, pokud žádosti žalobců označil za nepřijatelné z důvodu uvedeného v § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

26. K druhé z formulačních podmínek soud pro úplnost odkazuje na body 22 až 25 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2025, č.j. 18 A 102/2025-21. Oznámení dle § 3 odst. 3 Lex Ukrajina svou povahou odpovídá oznámení dle čl. 25 odst. 3 směrnice o dočasné ochraně – jedná se o politický, nikoli právní akt, jehož účelem je upozornit unijní orgány na možné zatížení členského státu a vyvolat reakci Rady. Nelze z něj dovozovat jakékoli omezení práv jednotlivců ani možnost členského státu jednostranně regulovat sekundární pohyb. Směrnice neupravuje žádné právní účinky takového oznámení pro postavení žadatelů o dočasnou ochranu. Unijní právo v současnosti tento nový důvod nepřijatelnosti neaprobuje a neumožňuje, aby oznámení o riziku vyčerpání kapacit samo o sobě odůvodnilo odmítnutí žádosti.

IV. Závěr a náklady řízení

27. Soud tak uzavírá, že žaloba je důvodná. Žalovaný žádosti žalobců věcně projedná. Bude přitom vázán názorem soudu, jejich žádosti tak nemůže posoudit tak, že jsou nepřijatelné dle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Ve správním řízení bude nutné věc věcně projednat, znovu jednotlivě posoudit žalobci předložené důkazy ke splnění podmínek posouzení jejich oprávněnosti k podání takových žádostí. Pokud žalovaný dospěje k názoru, že budou splněny i další zákonné podmínky, pobytové oprávnění žalobcům vydá.
28. Pokud žalovaný precizně a s ohledem na stávající judikaturu k výkladu tohoto pojmu ve smyslu a účelu Lex Ukrajina odůvodní, že je na místě závěr o vysídlení žalobců z Ukrajiny v období předcházejícím rozhodnému období, a že žalobci současně disponují pobytovým oprávněním z titulu dočasné ochrany na Slovensku (nebo v jiném členském státě EU), a budou-li současně žalobci splňovat též další podmínky, bude žalovaný postupovat následujícím způsobem.
29. Pokud bude pobytové oprávnění skutečně na Slovensku nadále platné, žalovaný žalobce poučí o nemožnosti čerpání práv plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně. Budou-li žalobci na své žádosti dále trvat s tím, že chtějí tato práva nově čerpat výlučně v České republice, žalovaný ověří, zda vydáním povolení k pobytu na území České republiky dojde dle práva dotčeného hostitelského státu automaticky k zániku předchozích pobytových oprávnění. V případě kladného zjištění jim žalovaný vydá oprávnění k pobytu. V případě negativního zjištění, resp. pokud se nepodaří relevantní právní úpravu v hostitelském členském státě vůbec zjistit, vyzve žalobce, aby sami v přiměřené lhůtě učinili kroky k ukončení pobytových oprávnění v jiném hostitelském státě. K tomu jim žalovaný poskytne potřebnou součinnost. Nebudou-li naznačené podmínky naplněny, žalovaný žádosti žalobců zamítne.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měli žalobci ve věci plný úspěch, náleží jim náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta, neboť od poplatkové povinnosti byli ze zákona osvobozeni. Odměna náleží celkem za dva úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Za každý ze dvou úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží zástupkyni žalobců mimosmluvní odměna ve výši 4.620 Kč. Neboť se jednalo o společné úkony za tři žalobce, je nutné postupovat dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu a za druhého z žalobců částku snížit o 20 % (7.392 Kč) a za třetího z žalobců o 40 % (5.544 Kč).

Náklady právního zastoupení žalobců tak činí celkově 22.176 Kč, k čemuž je nutné připočítat dvě paušální částky za jednotlivé úkony ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Na jejich výši nemá pluralita žalobců vliv (rozsudek NSS ze dne 11. 2. 2026, č.j. 4 As 188/2025-35). Zástupkyně žalobců není plátcem DPH; výše odměny za zastupování se proto dále nezvyšuje o částku této daně. Celková výše nákladů, které žalobcům v tomto řízení vznikly, tak činí 23.076 Kč. Ty je žalovaný povinen ve stanovené lhůtě nahradit k rukám zástupkyně žalobců.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. května 2026

JUDr. Hana Kadaňová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.